

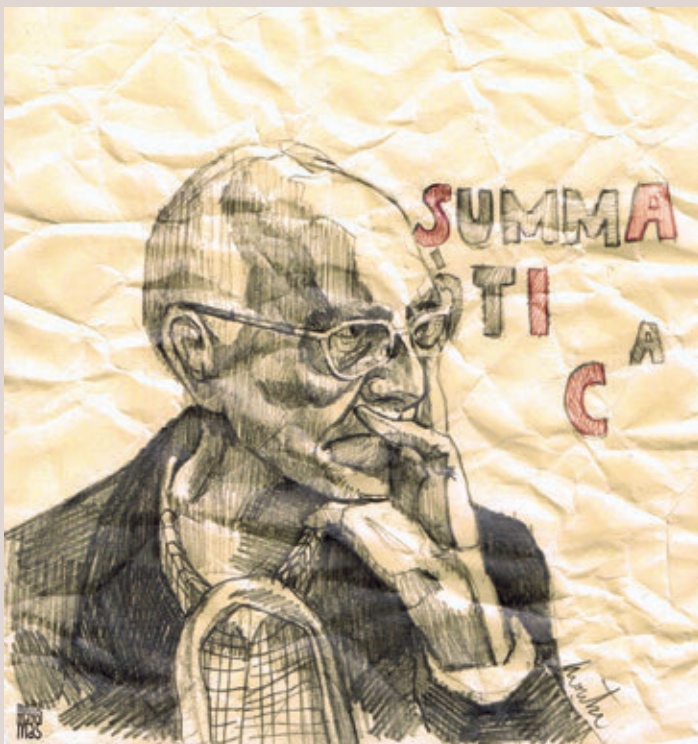
Un escriptor entre molts milhomes

Josep Pla deia que Ventura Ametller li agradava perquè «les seves converses eren una delícia: no tenia deliris de grandesa, no bevia massa i no tenia, sobretot, la necessitat grotesca de fer-se el milhomes». Fa 30 anys que Ametller va publicar *Summa Kaòtica*. Si tot ha anat tal com tenien previst, a Mataró, per commemorar-ho, entre el maig i el juliol hauran celebrat quatre actes sobre ell. L'Adrià Pujol va convidar-me a participar en el que es feia primer. Naturalment havia fallat algú. Ara jo tampoc no voldria fer-me el milhomes. Vaig haver-ho de declinar, però.

«A finals de maig? Què dius? S'acaba el curs, i jo em guanyo la vida fent classes!».

Posteriorment un article de Manuel Cuyàs al diari *El Punt Avui*, precisament sobre aquell primer acte, va provocar una rèplica d'un dels participants, Miquel de Palol. Si tot plegat hagués servit per fer interessar més gent sobre Ventura Ametller i, sobretot, per la seva obra, possiblement la polèmica hauria valgut la pena. Em temo que no ha estat així. Tot plegat, molt poca volada.

Ventura Ametller era de Pals. Es deia Bonaventura Clavaguera i Clavaguera. Massa repetitiu. I també, uns cognoms massa desafortunats com perquè no s'afanyés a triar el que no és ben bé un pseudònim. Com tots els escriptors que no han volgut o que no han estat capaços de seguir camins massa fressats, Ventura Ametller va guanyar-se la vida fent de veterinari. Va ser això el que el va dur a

MONTSE MANOL

Mataró. Ara no es pensin tampoc que a la capital del Maresme només hi hagi capgrossos. *Summa Kaòtica*, el seu llibre més conegut, és també un dels llibres més surrealistes que s'han escrit mai en català. Sorpren. Però ell inventava poc. La seva base eren el país —Poel, que és Pals; Bacanàrdia, el Baix Empordà; Sefhirag, Figueres—, la seva vida i les seves lectures: Pella i Forgas, Pere Coromines, els avantguardistes, Jarry, Espriu...

De Ventura Ametller, jo tampoc no n'hauria sabut res si una amiga meva, parenta d'ell, no me n'hagués parlat l'any 2008. Feia poc que *Resta Kaòtica* havia arribat a les llibreries. Era inèdita, com ho són encara avui tants altres textos seus. Molt entusiasmada, vaig publicar una crítica —diguem-ne així— sobre *Summa Kaòtica* i *Resta Kaòtica*, ben poc abans que ell morís. A Ventura Ametller l'han reivindicat Valerià Pujol, Albert Calls, Miquel de Palol, i últimament, a més de Josep Maria Codina, el seu jove, Adrià Pujol, que ha pouat d'ell i que em sembla que el va llegir gràcies a Jordi Pujol i Cofan, el seu pare. Arribarà un dia que aquest escriptor de Pals serà molt més reconegut que ara. No en tinc cap dubte. Però em temo que serà poc entès i, sobretot, que serà més citat que no pas llegit. Com tants altres.

Blogaires

Dissabte 21 de maig. Dematí. Vinc de Palafrugell perquè he participat en una taula rodona de la Primera trobada de blogaires de l'Empordà, que ha organitzat Jordi Policarp. Hi havia blogaires, escriptors, llibreteres com la Teresa Calabús, d'El Cucut, o bibliotecàries com la Carme Fenoll. Em sembla que hi he anat com a editor, però hi he acabat parlant sobretot com a crític. Érem tan pocs que hem acabat fent una taula rodona. Públic i convidats. I ha estat bé. Ja és això, he pensat: moltes teclades i molts menys pianos.